

Sygn. akt II Cz 2068/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta

Sędziowie: SO Violetta Osińska (spr.)

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa **M. G.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 12 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 1295/13

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Sygn. akt II Cz 2068/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 października 2013 r., sygn. akt I C 1295/13, Przewodniczący I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie zwrócił pozew.

Uzasadniając powyższe stanowisko wskazał, że do sądu wpłynął wyłączony ze sprawy III C 878/12 pozew M. G. o zapłatę kwoty 10.001 zł za straty moralne i straty wynikające z niemożności dokonania samospisu rolnego. Zarządzeniem z dnia 10 września 2013 r. wezwano powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie – w szczególności w związku z jakim zdarzeniem nie miał możliwości dokonania samospisu rolnego, jaki związek z tym zdarzeniem ma pozwana spółka, kiedy to miało miejsce, a nadto przez wskazanie jakie konkretnie „straty” poniósł, w jakiej części roszczenie dotyczy „strat moralnych”, a w jakiej „strat” – w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pozwu. Nadto wezwano powoda do uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 501 zł – w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pozwu. Powyższe zarządzenie zostało doręczone w dniu 18 września 2013 roku. Pismem z 18 września 2013 powód wskazał, że dochodzi wyłącznie strat moralnych za stres przyczyniający się do rozwoju choroby. Wskazał, że odcięcie od Internetu uniemożliwiło mu dokonanie samospisu rolnego, co rodzi straty po stronie Państwa. Z jego pisma wynika też zarzut usterkowego działania Internetu w dniu 17 listopada 2010 roku oraz wskazał, że od umowy odstąpił i próbował połączyć się z serwerem GUS 18 października 2010 r.

Kolejno Sąd podał, że zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. pozw powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe zawierać oznaczenie wartości przedmiotu sprawy, a nadto przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie (...). Dokładne określenie sprawy oznacza takie jej przybliżenie aby możliwe było określenie z jakim konkretnym zdarzeniem (konkretnymi zdarzeniami) powód wiąże swoje roszczenia. Pozwala to na określenie zakresu postępowania dowodowego, a nade wszystko pozwala pozwanemu na odniesienie się do sprawy. Sposób w jaki powód opisał podstawę faktyczną żądania, nie spełnia powołanego wymogu. Podkreślił, iż z pozwu bezsprzecznie wynika jedynie niezadowolenie M. G. z działania łącza Internetowego. Powód nie wskazał jednak faktycznie dochodzonego roszczenia. Jest to o tyle istotne, że jedną z zasad postępowania cywilnego jest zasada dyspozytywności, co oznacza że sąd rozpoznaje żądanie w jego granicach. Podkreślił, że termin do uzupełnienia braków formalnych pozwu upłynął w dniu 25 września 2013 roku. W tym terminie powód braków formalnych nie usunął i zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. podlegał zwrotowi.

Zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego złożył powód i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie.

Podkreślił, że „roszczenie o zapłatę 10 001zł było integralną częścią apelacji z dnia 2013.06.18 i wnosi o połączenie wszystkich spraw i przeprowadzenie dowodu ze znajdujących się tam dokumentów. Ze względu na to, iż w sprawie o sygn. III C 878/12 Sąd nie przyznał strat moralnych, jest skłonny odstąpić od żądania zasądzenia kwoty 10 001zł i wniósł o nie obciążanie jego w ogóle kosztami. Zdaniem żalącego sąd powinien zapoznać się z aktami sprawy o sygn. akt III C 878/12. Dodał, że w trwającym od 1986 roku procesie cywilnym, karnym i administracyjnym, sądy ignorują wnioski dowodowe skarżącego, nie podejmując postanowień dowodowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda spowodowało poddanie zaskarżonego zarządzenia kontroli instancyjnej i w jej następstwie, jego uchylenie.

Pozew jako kwalifikowany rodzaj pisma procesowego powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego (art. 126 k.p.c.), nadto zawierać dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu (art. 187 k.p.c.).

Jeżeli pozw dotknięty jest brakami formalnymi lub, jeżeli nie uiszczono należnej opłaty wzywa się stronę do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Żądanie wypełnienia przez stronę wymogów formalnych pisma procesowego nie należy jednak do sfery uznaniowości przewodniczącego. Obowiązek ten aktualizuje się wyłącznie wówczas, gdy wobec niezachowania warunków formalnych, pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych jest, więc zastrzeżone i ograniczone wyłącznie do takich braków, które faktycznie uniemożliwiają nadanie sprawie biegu. Tym samym wyłączona jest jakakolwiek dowolność. Treść wezwania skierowanego do strony winna nadto dokładnie i w sposób czytelny oraz zrozumiały wskazywać rodzaj i termin wymaganej od adresata wezwania czynności, a także rygor w wypadku niezastosowania się do jego treści. Konsekwencją nieusunięcia braków formalnych pozwu w określonym terminie jest jego zwrot (art. 130 § 2 k.p.c.).

Podkreślić należy, że występując z roszczeniem powód obowiązany jest, stosownie do wymogów art. 187 k.p.c., dokładnie określić przedmiot swojego roszczenia. Winien wyraźnie sprecyzować żądanie nie tylko pod względem podmiotowym, ale także przedmiotowym. Powód wskazuje tym samym, jakiego rozstrzygnięcia oczekuje, co jest równoznaczne z określeniem granic rozpatrywania sprawy przez sąd.

W realiach niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż wbrew pogładowi wyrażonemu w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia powód opisał zdarzenie, z którym wiąże swoje roszczenie. Jako podstawę faktyczną roszczenia wskazał, iż pozwany nie świadczył usług w dniu 17, 18 października 2010r. i powód został pozbawiony dostępu do Internetu i zaistniała niemożność dokonania spisu rolnego. Z powodu strat moralnych wynikających z tego

zdarzenia powód dochodzi zapłaty kwoty 10 001 zł z tytułu zadośćuczynienia. W aktualnym stanie sprawy ewentualne wątpliwości dotyczące istnienia, wypowiedzenia umowy nie mogą stanowić przeszkody do nadania sprawie biegu i rozpoznania jej we właściwym trybie w rozumieniu powołanych przepisów.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy w Szczecinie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. orzekł jak w sentencji.